

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25063/2024
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат из ..., против тужене ЈКП „Топлана-Шабац“ из Шапца, чији је пуномоћник Јелена Јекић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2943/2022 од 23.07.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2943/2022 од 23.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2943/2022 од 23.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 2943/2022 од 23.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 102/22 од 14.09.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је ништава одредба члана 6. Анекса уз уговор о испоруци електричне енергије од 14.12.2020. године закљученог између парничних странака, обавезана тужила да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 21.000,00 динара и одбијен као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби чл. 11, 12, 15. и 21. Закона о облигационим односима, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништава одредба

Анекса уговора о испоруци електричне енергије, закљученог између парничних странака, јер није противна основним начелима облигационо-правних односа. Према датим разлозима, спорном одредбом анекса уговора предвиђено је да ће тужени, као енергетски субјект испостављати рачун тужили, као купцу који садржи само фиксни део у складу са Одлуком о условима и начину снабдевања топлотном енергијом и Тарифним системом за обрачун топлотне енергије за тарифне купце у обрачунском периоду, на начин како је то уређено Уговором о испоруци електричне енергије, након што је тужили на њен захтев обустављена испоруке топлотне енергије у стану и тужила пристала да учествује у трошковима одржавања и употребе инсталације грејања која се налази у заједничким деловима зграде.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.02.2022. године. Вредност предмета спора је износ од 4.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић